

ΜΙΚΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΘΕΣΙΘΗΡΩΝ.

Ο ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ.

Πρὸς εὐκόλιαν τῶν δύο τρίτων τῶν Ἑλλήνων, ἦτοι τῶν ἀτυχῶν θεσιθηρῶν, σημειοῦμεν κατωτέρω τὸν τρόπον, καθ' ὃν οὗτοι, παρουσιαζόμενοι παρὰ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς ἡμέρας, θὰ ἴηαι βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Κουμουνοῦρου. Νὰ παρουσιασθῆς, ἀφοῦ δὲν πλυθῆς τρεῖς ἡμέρας τοῦλάχιστον. Τότε μόνον ν' ἀναφέρῃς τὸ ὄνομά σου, ἐὰν λήγῃ εἰς πούλος. Νὰ καυχήθῃς ὡς ἀγωνιστῆς τοῦ Δομοκοῦ, ἐὰν δ' ἴησαι ἠλικιωμένος, καὶ τῆς Καλαμπάκας. Νὰ προσθέσῃς, ὅτι ἠδικήθης ἄλλοτε δι' ἐκλογικὰ παραπτώματα. Νὰ ἐπιδείξῃς τὴν στενήν σου φιλίαν μὲ τὸν Καλαμίδακ καὶ Θεοδώρου καὶ τέλος, ἀφοῦ κάμῃς ἐν σιγάρον, ἐὰν νομίζῃς ὅτι πρέπει νὰ λησμονήσῃς ἐπὶ τῆς τραπέζης του καὶ τὴν ἀσημένια σου ταμπακέρα, ὁ Ὁδηγὸς δὲν σοι λέγει ναί, ἀλλὰ καὶ δὲν σοι συνιστᾷ τὸ ὄχι.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Ἀγγερινοῦ. Νὰ λάβῃς ὕφος βρακά. Δόσε του νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τοῦ ζητεῖς θέσιν, διότι ἔτσι τὸ ἦ θέλησεν ὁ Φάντης. *Ἐπειτα, ἀφοῦ στρίψῃς τὸ μουστάκι σου, ὄβρισε τὸν πατέρα σου, διότι σὲ ἄφησεν ἀγράμματον καὶ φύγε.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Μπούμπουλη. Μὴ δυσκολευθῆς νὰ τοῦ εἰπῆς, ὅτι φυλάττεις ὡς κειμήλιον τὴν συλλογὴν ὄλων τῶν ἐπιστημονικῶν του λόγων ἐν τῇ Βουλῇ. *Ὅτι ναυάγια, καὶ ἰδίως ἐμπορικὰ, σὲ ἀναγκάζουν νὰ ζητήσῃς ὅπως ὑπηρετήσῃς τὴν πατρίδα, ὡς ναυτικός.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἐβσελθε μὲ τσακίσματα κυράτσια, καὶ εἰπέ του μὲ πολλὰ γλύκα, ὅτι εἶσαι τρίτος ἐξάδελφος τοῦ Φαρμακοπούλου, ὅτι τὴν καλὴν τύχην τῆς παιδικῆς σου ἠλικίας διεδέχθη, παρὰ τὸν κανόνα, πείνα καὶ τέλος ὅτι ἀφιερώνεις τὸ μέλλον σου εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα τῆς μεγάλης τῶν Λαγκαδιῶν οἰκογενείας καὶ ἰδίως τῶν τέκνων τοῦ Κύρ Πανάγου.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Βαλιτινοῦ. Μὴ γελασθῆς τὴν προτεταμένην τῆς ἐμφανισεώς σου νὰ λάβῃς καθαρτικὸν ὥστε νὰ κάμῃς χρῶμα. *Ὁμολόγησε, ὅτι ὁ στρατὸς πολλὰ περιμένει ἀπὸ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, οἵτινες ὡς ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ σταδίου τῶν ἐξελέξαντο τὴν θέσιν ὑπουργοῦ ἀδιάφορον τίνος πρωθυπουργοῦντος.

Ἐνώπιον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Νὰ ζητήσῃς ἀπὸ τὰ παιδιὰ του νὰ σὲ παρουσιάσουν πρὸς αὐτὸν, ἀφοῦ ἐνδυθῆς alla Καπιταίνη, δηλ. δλόμαυρα καὶ μὲ γάντια ἀριθ. 14. Νὰ ἀρχίσῃς μὲ τὸ μπαρντὸν, κ. ὑπουργέ, ζητῶ θέσιν, διότι ἐπιθυμῶ νὰ ὑπηρετήσω τὸν μόνον οἰκονομολόγον τῆς Ἑλλάδος, τὸ καύχημα τῶν Μολλάων.

Ἐκατεργαράκος.

Κ Λ Α Κ.

Ἐμάθαμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ εἰας τὸ ὁποῖον ἀφήκεν ὁ λαβὸν κατὰ ἰσχυρὸν ἐκείνον τοῦ μικροῦ Θεοφιλά, εἶναι μὲ πλατὺν γύρον, ἀνῆκεν φαίνεται εἰς τὸν πάππον του, ἐξῆλθεν ἐκ τίνος ἐργοστασίου τοῦ Τουρῖνου καὶ ἀνήκει εἰς ἰταλόν.

Συμβουλευόμεν τὸν ἰδιοκτῆτην του νὰ λουζῆται ἐνίοτε, ἵνα μὴ καὶ τὸν νέον πῖλον φέρῃ εἰς τοιαύτην κατάστασιν πάχους (λιγδίτσιας)· συνιστῶμεν δὲ αὐτῷ τὸ παρὰ τῷ ναῦ τοῦ Διόλου χαμάμι.

Εἰς Παρνασσίδεος.

*Ἴνα ζωηρότερον χαρακτηρίσωμεν τὸν ζωηρὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη τὸν ἐκφωνηθέντα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ σαββάτου, εἰς ὃν οὔτε γρὺ ἀπήντησαν οἱ ὑπουργοί, παρομοιάζομεν τὸν μὲν κ. Τρικούπη πρὸς δῆμιον, τοὺς δ' ὑπουργοὺς πρὸς θύματα.

*Ὁ δῆμιος, ἀφοῦ ἀνηλεῶς ὡς ῥωμαῖος tortor κατεβασάγισε τὰ θύματά του, τὰ εὐσπλαγχνίσθη ἐπὶ τέλους συλλογισθεὶς ὅτι δὲν εἶχον προσευχηθῆ καὶ τοὺς ἐχάρισε τὴν ζωὴν ὅσον χρειάζεται νὰ προσευχηθῶσιν ἐπτά ἁμαρτωλοὶ ἄνδρες. Τὴν ἐντύπωσιν ἔκαμεν ὁ λόγος ἐκεῖνος τοῦ κ. Τρικούπη ὥστε ἂν ἠρώτα οὗτος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην τὴν πλειοψηφίαν νὰ τοὺς κόψω; ἢ πλειοψηφία θὰ ἀπήντα κόψῃ τους.

Νέα περίοδος, εἶπᾶν τινες ἰδόντες τὸν κ. Κουμουνοῦρον μὲ νέον παλτό. Τὸ παλαιὸν ψαρι παλτό ὡς γνωστὸν ἐφόρεσεν ὁ κ. Κουμουνοῦρος ὡς πρωθυπουργὸς καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν περίοδον τῆς βουλῆς, καθ' ἣν τὸ ψαρι ἐκεῖνο παλτό καὶ ἡ πρωθυπουργία εἶχον συνταυτισθῆ. Τάχα ἡ νέα αὕτη περίοδος θὰ ὁμοιάζῃ κατὰ τοῦτο μὲ τὴν παλαιάν; Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ χρώματος δὲν ὁμοιάζει, διότι ἐκεῖνο ἦτο ψαρι καὶ τοῦτο εἶνε καφέ· ἐπειδὴ ὁμοῦς τὸ κόψιμον εἶνε τὸ αὐτὸ, ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν ὅτι τὸ καφέ παλτό εἶνε καινούργιο, ἀλλ' ὅτι εἶνε τὸ παλαιὸν ψαρι γυρισθὲν ἀπὸ τὴν ἀνάποδον ἕνεκα τῶν περιστάσεων, ἵνα σημαίῃ εἰς τὸ κόμμα ὅτι πέρασεν ὁ καιρὸς τῶν πετσωμάτων καὶ τώρα μόνον ἔχει ἕνα καφέ μόνον ὁ κ. πρωθυπουργὸς νὰ διδῇ εἰς τοὺς φίλους.

Λουκιανός.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΕΩΝ.

Οὔτε διὰ τὰ ὑπνωτήρια ἐχρησίμευσεν ὁ οἶονε! χορὸς τῶν Παρνασσιδεῶν.

Αἱ εἰσπράξεις μὲ τὰ ἔξοδα ἤλθαν ἴσια ἴσια.

Ἀποτυχόντος τοῦ ὑποκριτικοῦ σκοποῦ ὃν προέθεντο οἱ ἀδελφοὶ Παρνασσιδεῖς πρόκειται τώρα νὰ γίνουιν ἀνασκαφαὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν χορευτριάων, ἵνα γνωσθῇ ἂν ἐκαρποφόρησεν ὁ πραγματικὸς τοῦλάχιστον σκοπὸς τῶν.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐκοινολόγησεν ὁ Ἐρυθροῦς Γραμματεὺς, ὁ Κουμουνοῦρος τοῦ «Παρνασσῶ», ὅτι ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μ. Βρετανίας ἐσερβίροντο τὰ φαγητὰ τῆ ἐσπέρας τοῦ χοροῦ.

Τί ἄδικος εἶναι ἡ ἱστορία!

Ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ ἐρυθροῦ γραμματέως Ξενοδόχος δὲν εἶναι ὁ Σάββας, ἀλλ' εἶναι μάγειρος d' occasion, ὁ κάλλιτος Σταύρος, ὅστις τόσον καλῶς διηύθυνεν ἄλλοτε τὸ καφενεῖον τῆς Δεξαμενῆς.

Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ δυστυχὴς ἐζημιώθη, διότι τοὺς μουσικούς, παρὰ τῶν ὁποίων ἐπερίμενεν ὀλίγην κίνησιν εἰς τὸ αὐτοσχέδιον μαγειρεῖόν του, οἱ προὔχοντες τῶν Παρνασσιδεῶν δὲν τοὺς συνεχώρησαν οὔτε ὀλίγων λεπτῶν διακοπὴν, ὥστε νὰ φάνῃ οἱ ἄνθρωποι.